

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 207.976 van 7 oktober 2010
in de zaak A. 188.869/X-13.833.**

In zake: 1. Paula HOUTHOOFD
2. Paul VERHAEGHE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Kaat Decock
kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
President Kennedypark 6/24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de gemeente ANZEGEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bruno Van Dorpe
kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
Loofstraat 39
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de b.v.b.a. BRANDSTOFFEN VERCAEMST-DEPREZ
gevestigd te 8790 WAREGEM
Papegaaistraat 17
waar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Deketelaere
kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
Meir 24

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 juli 2008, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 7 mei 2008 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anzegem waarbij aan de b.v.b.a. VERCAEMST Dirk - DEPREZ b.v.b.a. - BRANDSTOFFEN de vergunning wordt verleend voor “het bouwen van een pompstation, loods, burelen en appartement” op een terrein gelegen te Vichte (Anzegem), Oudenaardestraat, kadastraal bekend sectie A, nrs. 0572/p, 0572/r, 0573/c en 0583/a.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 188.619 van 8 december 2008 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomen partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 28 mei 2009. De tussenkomen partij heeft een memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomen partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 september 2010.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jonas Riemslag, die loco advocaten Steve Ronse en Kaat Decock verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Bruno Van Dorpe, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Mario Deketelaere, die verschijnt voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Wouter De Cock, daartoe gemachtigd bij beslissing van 1 september 2009 van de adjunct-auditeur-generaal, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 25 april 2007 (datum van het ontvangstbewijs) wordt namens de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag ingediend voor het bouwen van een “loods, burelen, appartement en pompstation”, gelegen aan de Oudenaardestraat te Vichte (Anzegem), kadastraal bekend sectie A, nrs. 572/p, 572/r, 573/c en 583/a.

3.2. Het terrein is volgens het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan Kortrijk gelegen in gebied voor milieubelastende industrie. Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

3.3. De aanvraag wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek tijdens hetwelk één bezwaarschrift wordt ingediend door buurtbewoners. Het bezwaarschrift bevat de volgende grieven :

“1. ONVERENIGBAARHEID MET DE WOONOMGEVING

Wij willen er u op wijzen dat het ruimtelijk structuurplan van Anzegem de zone ‘Steверlynck Noord’ heel wat elementen te vinden zijn die het exploiteren van een dergelijke milieubelastende industrie afraadt.

Uit het ruimtelijk structuurplan Anzegem 2005

Richtinggevend gedeelte p.10

Herstructureren van de hoofddorpen Vichte en Anzegem

‘De twee hoofddorpen Vichte en Anzegem worden - elk op hun eigen manier - gekenmerkt door een gefragmenteerde structuur, wat een sterke afbreuk doet aan hun centrumfunctie. Aan de hand van reconversie-, inbreiding- en uitbreidingsprojecten moeten zowel Anzegem als Vichte versterkt worden tot grote en levendige hoofddorpen, waar diverse functies in een geconcentreerd en beter gestructureerd patroon met elkaar verweven worden. De hinder door vrachtverkeer en dynamische economische activiteiten moet beperkt worden in functie van de woon- en leefomgeving binnen deze hoofddorpen’.

Informatief gedeelte p. 95-96

Over de site Steверlynck Noord

‘Om te komen tot een duurzaam ruimtelijk-economisch beleid is het van cruciaal belang om de behoefte aan bijkomende industrie te toetsen aan de ruimtelijke context. Hiertoe dient voor iedere locatie de afweging te worden gemaakt tussen verschillende factoren. Enkele van deze factoren zijn voor de site):

- Bereikbaarheid op macro-niveau (ligging langs een secundaire weg, vlot naar de E17): ongunstig
- Ontsluiting op micro-niveau (directe ontsluitingsmogelijkheden naar een bovenlokale weg) : extra verkeersoverlast
- Inpassing in het landschap: inname van waardevolle open en glooiend landschap
- Afwatering: ongunstig

De locaties 'Uitbreiding Huttegem' en 'Steverlynck-noord' zijn gebonden aan diverse nadelen en kunnen niet worden weerhouden (p.96).

Het zou getuigen van inconsequente besluitvorming indien een dergelijke milieubelastende industrie op de site wordt toegelaten. Het recente besluit van de bestendige deputatie (11 juni 2007) moet dan ook als een aanmoediging worden gezien om de zone anders in te richten.

2. BRANDGEVAAR

In de onmiddellijke omgeving van het bedrijf bevinden zich tientallen woningen waaronder de onze. Wij maken ons zorgen omtrent de veiligheid van onze woningen indien in het bedrijf brand uitbreekt. Is het eigenlijk wel verantwoord dat, een dergelijk bedrijf met (...) zes bovengrondse opslagplaatsen van elk 40000 liter stookolie wordt toegelaten waar zoveel woningen geconcentreerd staan?

3. MOBILITEIT

Net zoals bij de argumentatie voor de betoncentrale waarbij de mobiliteit, ook door de bestendige deputatie van West-Vlaanderen, als een belangrijk element werd aangevoerd om de vergunning te weigeren (besluit van 11 juni 2007) menen wij dat hier ook het element telt. Het benzinstation heeft tot doel industriële klanten te bedienen. Op die manier wordt de Oudenaardestraat nogmaals de aantrekkingspool voor extra zwaar verkeer.

In de Oudenaardestraat is er nu al verkeersoverlast door het extra verkeer van de Heirweg (Betoncentrale Douterloigne nu CRH), verkeer van Termote Van Halst uit Waregem, uit KMO-zone Huttegem, en de verkeersas Vichte-Anzegem waar zich ook tal van bedrijven bevinden.

Opnieuw is het Anzegemse Ruimtelijk Structuurplan, voor wat betreft het herinrichten van de Oudenaardestraat tot echte centrumstraat, erg duidelijk. Alle activiteiten die in tegenspraak zijn met deze visie moeten worden geweerd.

Wij citeren hier uit uw Structuurplan (deel 2 richtinggevend gedeelte p.56):

'Door de herinrichting van het openbaar domein met verkeersremmende elementen (zoals 'poorten', verkeersplateau's, bermen...) en met veilige fietsvoorzieningen en voetpaden moet de verblijfsfunctie langs deze wegen verhoogd worden. Vooral de Oudenaardestraat-Heirbaan én het kruispunt met de Waregemstraat-Bosstraat zouden grondig heringericht moeten worden...De centrumfunctie van het noordoostelijke kwadrant, dat aansluit bij de wijk 'Nieuw Centrum' dient te worden behouden. De Oudenaardestraat dient als een echte centrumstraat te worden heringericht'.

Besluit.

Gelet op de recente weigering van de milieuvergunning door de bestendige deputatie, die op deze wijze aangeeft het ruimtelijk structuurplan van Anzegem versie 2005 te willen volgen, lijkt dit o.i. de meest voor de hand liggende visie voor de uiteindelijke bestemming van de site Steverlynck-Noord. Een handel/opslagplaats in en voor brandstoffen hoort er geenszins thuis".

3.4. Op 12 september 2007 brengt de verwerende partij een ongunstig preadvies uit. In haar motivering vermeldt zij het volgende :

“(…)

- Gelet op het eerder uitgebrachte ongunstige advies betreffende de milieuvergunningsaanvraag, d.d. 4 juli 2007, luidende als volgt: ‘overwegende dat het niet aangewezen is een klasse-1-inrichting te exploiteren op die locatie, aangezien deze zone voorzien is als bedrijventerrein voor lokale bedrijvigheid met aangepaste economische activiteiten met respect voor een aanvaardbaar draagvlak op niveau van de kern Vichte; dat het onderdeel grootschalige brandstofhandel niet verenigbaar is met de gewenste ontwikkelingen voor bedoeld gebied; dat de gevolgen van een dergelijke exploitatie niet bestaanbaar zijn voor de directe woonomgeving; dat de uitbating van een tankstation in strijd is met huidige planologische voorschriften; (…)’.

3.5. Op 8 februari 2008 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een gunstig advies over de aanvraag. Daarbij is de evaluatie van de bezwaren als volgt :

“De bezwaarindiener wenst een andere invulling van de bestemming ter plaatse te zien dan deze zoals vastgelegd bij de goedkeuring van het gewestplan. De bestemmingsvoorschriften van het gewestplan voor milieubelastende industrie zijn hier echter weldegelijk van toepassing. Het bezwaar kan niet gevolgd worden”.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beoordeelt de goede ruimtelijke ordening als volgt :

“Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is gelegen binnen een gebied voor milieubelastende industrie. De aanvraag wordt beschouwd als zijnde in overeenstemming met deze bestemming, gelet op de schaal en aard van de verkeersbewegingen die de aanvraag met zich meebrengt.

Het bedrijf levert met 7 vrachtwagens stookolie, voorziet in grootschalige brandstoffenhandel evenals het uitbaten van een tankstation, een werkplaats voor de vrachtwagens en het opslaan van grote hoeveelheden brandstoffen.

Het ontworpen bedrijfsgebouw is qua bestemming, schaal, typologie en inplanting in overeenstemming met de vastgelegde ordening.

Bij de aanvraag is een groenbuffer voorzien. De bijhorende buitenaanleg en het gebouw worden op een aangepaste wijze ingekleed met streekeigen groen”.

3.6. De verwerende partij verleent op 7 mei 2008 voorwaardelijk de gevraagde vergunning, waarbij zij het eensluidend advies van “de gemachtigde ambtenaar” (lees : de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar) bijtreedt.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De tussenkomende partij werpt de volgende exceptie op:

“Verzoekende partijen geven geen blijk van het rechtens vereiste belang.

De verzoekende partijen motiveren hun belang door aan te stippen dat zij ‘in de onmiddellijke omgeving van de bestreden vergunde exploitatie een woonhuis bezitten die door eerste verzoekster wordt bewoond’ en dat ‘hun woning inderdaad op amper 20 meter van het perceel van de geplande exploitatie (ligt)’.

Vooreerst dient opgemerkt dat het belang van verzoekende partijen niet kan gestoeld zijn op de vergunde exploitatie. Deze maakt immers het voorwerp uit van de verleende milieuvergunning en niet van de door verzoekende partijen thans aangevochten stedenbouwkundige vergunning (die een toelating verleent tot het bouwen van bepaalde constructies).

Tevens blijkt dat de woning van verzoekende partijen niet pal aan de Oudenaardestraat gelegen is, maar op een achtergelegen perceel op een afstand van ongeveer 70 meter (gemeten van ‘gevel tot gevel’) van het tankstation van tussenkommende partij, onttrokken aan het zicht van verzoekers ingevolge het oprichten van de groenbuffer rondom de inrichting.

Verzoekende partijen maken vervolgens ook volkomen abstractie van het feit dat de betreffende woning gelegen is in agrarisch gebied en dus zonevreemd is, terwijl het perceel waarop de verleende stedenbouwkundige vergunning (alsook de vergunde exploitatie) betrekking heeft, bestemmingstechnisch volkomen correct gelegen is in een gebied voor milieubelastende industrie.

Verzoekende partijen streven eigenlijk de bestendiging na van een eigen toestand die strijdig is met de ruimtelijke bestemmingsvoorschriften en wel op een dergelijke wijze dat deze tot een verbod zou moeten leiden om op een perceel gelegen in de daartoe vereiste ruimtelijke bestemmingszone (gebied voor milieubelastende industrie) principieel toegelaten stedenbouwkundig vergunningsplichtige werken én milieuvergunningsplichtige activiteiten te verrichten en/of uit te oefenen.

Bovendien ligt het voor de hand dat de bedrijvigheid in een gebied voor milieubelastende industrie per definitie enige hinder kan teweegbrengen, en dat men die tot op zekere hoogte ook moet tolereren. Meer bepaald is een gebied voor milieubelastende industrie in principe bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd, en waarin uiteraard meer hinder moet worden getolereerd dan in een woongebied. Deze vaststelling geldt in het bijzonder in casu én in hoofde van de verzoekende partijen : hun woning ligt niet in woongebied of een daarmee vergelijkbaar gebied.

Vervolgens dient opgemerkt dat tweede verzoeker Paul VERHAEGHE (blote eigenaar) geenszins woont of verblijft in de betreffende zonevreemde woning”.

5. De verzoekende partijen steunen hun belang op het feit dat zij “in de onmiddellijke omgeving van de bestreden vergunde exploitatie een woonhuis bezitten die door eerste verzoekster wordt bewoond”.

6. Uit de door de verzoekende partijen bijgebrachte stukken blijkt dat de eerste verzoekster woont te Vichte, Oudenaardestraat nr. 55, en dat de tweede verzoeker eigenaar is van dit woonhuis gelegen aan de Oudenaardestraat nr. 55. Het terrein waarop hun huis staat, grenst onmiddellijk aan het terrein waarop de

bestreden stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft. Zij doen hierdoor alleen al reeds blijken van het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging.

7. De tussenkommende partij brengt geen gegevens aan die zouden kunnen leiden tot een ander oordeel. De bewering dat het tankstation van de tussenkommende partij “onttrokken (is) aan het zicht van verzoekers” vermag geen afbreuk te doen aan hun belang. Evenmin ontnemt het -gebeurlijk- zonevreemd zijn van de woning van de verzoekende partijen op zichzelf beschouwd hen hun belang bij de gevraagde vernietiging. Dat ingeroepen belang kan de verzoekende partijen ook niet ontzegd worden om reden dat bepaalde hinderaspecten verband houden met de exploitatie van het bedrijf van de tussenkommende partij.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. De verzoekende partijen voeren in het eerste middel het volgende aan :

- “A 1 Eerste middel: schending van de artikelen 3 en 4 van de formele motiveringswet en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel
7. Verzoekers stellen vast dat het college van burgemeester en schepenen initieel een negatief advies verleende op 12 september 2007 (...). Bijzonder opvallend is in casu dat verweerster haar visie compleet wijzigde na het ontvangen van het gunstig advies van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (...).
8. In de bestreden beslissing luidt het laconiek als volgt :
‘Het College van Burgemeester en Schepenen motiveert zijn standpunt als volgt :
het kan het hierboven vermeld eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar bijtreden. Dit advies wordt ook als haar standpunt beschouwd.’
9. Verweerster beperkt zich zodoende tot het zonder meer volgen van het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. Van een eigen motivering, zeker met betrekking tot de behoorlijke plaatselijke aanleg, is in de bestreden beslissing evenwel geen sprake. Nochtans is verweerster als lokaal bestuur het beste geplaatst om de aanvraag te toetsen aan de goede ruimtelijke ordening en de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving. Door niet te voorzien in een eigen motivering op dit punt schendt verweerster de hierboven genoemde algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Van een zorgvuldige overheid mag immers worden verwacht dat er een afdoende toets gebeurt met de onmiddellijke omgeving. Deze

- toets dient ook formeel weergegeven te worden in de genomen administratieve beslissing. Zulks is in casu echter niet het geval.
10. Eén en ander wringt des te meer nu verweerster op 12 september 2007 een negatief advies verleende met betrekking tot de ingediende bouwaanvraag. Deze wijziging in de ruimtelijke visie vanwege verweerster is zeker niet afdoende gemotiveerd in de bestreden beslissing met het zich eenvoudigweg aansluiten bij het (beknopte) advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.
 11. Het eerste middel is gegrond”.

Beoordeling

9. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

10. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anzegem “motiveert zijn standpunt als volgt: Het kan het hierboven vermeld eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar (lees : gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar) bijtreden. Dit advies wordt ook als haar standpunt beschouwd”. Nog luidens het bestreden besluit is dit advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar als bijlage gevoegd bij het besluit en maakt het er “integraal deel van” uit.

11. Door zich ter motivering van haar besluit uitdrukkelijk aan te sluiten bij het gunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar maakt de verwerende partij zich tevens de motieven van dit advies eigen. De motieven van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar om de aanvraag gunstig te adviseren worden aldus de motieven waarop de verwerende partij zich steunt om de gevraagde vergunning te verlenen. Het is daarbij niet vereist dat zij motiveert waarom zij deze motieven tot de hare maakt. De verwerende partij heeft derhalve een eigen motivering gegeven in het bestreden besluit. Het feit dat het gunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet bindend is, doet, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, aan de voormelde vaststelling geen afbreuk.

12. Het dient te worden vastgesteld dat in het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is opgenomen. De verzoekende partijen beperken zich in het eerste middel tot de stelling dat de in het bestreden besluit weergegeven motivering niet afdoende is, en tonen dus niet aan dat het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zelf niet afdoende gemotiveerd is, of dat zij niet bekend zijn met de inhoud van dat advies. Waar de verzoekende partijen voor het eerst in hun laatste memorie nog ingaan op de motivering van het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, is deze kritiek laattijdig en dus niet ontvankelijk.

13. Ten slotte blijken de verzoekende partijen uit te gaan van een partiële lezing van het bestreden besluit. Zij gaan immers voorbij aan de daarin opgenomen overwegingen waarin de verwerende partij de redenen aangeeft waarom zij terugkomt op het door haar eerder verleende ongunstig advies. In het bestreden besluit wordt dienaangaande het volgende overwogen :

- “- Gelet op het ongunstig advies d.d. 12 september 2007 uitgebracht door het College van Burgemeester en Schepenen;
- Overwegende dat de motieven van dit advies volledig weerleg(d) worden door de adviezen van hogere bevoegde besturen, dat het ongunstig advies derhalve niet kan weerhouden worden”.

De stelling van de verzoekende partijen dat de “wijziging in de ruimtelijke visie vanwege verweerster (...) zeker niet afdoende gemotiveerd (is) in de bestreden beslissing”, kan niet worden bijgetreden nu de verzoekende partijen zich ter zake beperken tot het louter poneren van een stelling, zonder daarbij concreet in te gaan op de aangehaalde motivering die daaromtrent in het bestreden besluit wordt gegeven. Evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat de verwerende partij bij de totstandkoming van het bestreden besluit het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14. De verzoekende partijen voeren in het tweede middel het volgende aan :

“A 2 Ondergeschikt. Schending van de materiële motiveringsplicht, schending van het rechtzekerheidsbeginsel; schending van het redelijkheidsbeginsel

Eerste onderdeel

12. In het onmogelijk geval Uw Raad van oordeel zou zijn dat het eerste middel ongegrond is en dat de bestreden beslissing zodoende noch de formele motiveringsplicht en noch het zorgvuldigheidsbeginsel terzake schendt, ten zeerste quod non, is verzoekster van oordeel dat ook de motivering van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar bijzonder onsamenhangend is. Indien Uw Raad inderdaad zou menen dat het zich eigen maken van het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar een voldoende formele motivering vormt, dient verzoekster na te gaan in hoeverre dit advies de bestreden beslissing afdoende motiveert.
13. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar gaf in casu volgende beoordeling van de goede ruimtelijke ordening (...):
‘De aanvraag is gelegen binnen een gebied voor milieubelastende industrie. De aanvraag wordt beschouwd als zijnde in overeenstemming met deze bestemming, gelet op de schaal en aard van de verkeersbewegingen die de aanvraag met zich meebrengt. Het bedrijf levert met 7 vrachtwagens stookolie, voorziet in grootschalige brandstoffenhandel evenals het uitbaten van een tankstation, een werkplaats voor de vrachtwagens en het opslaan van grote hoeveelheden brandstoffen. Het ontworpen bedrijfsgebouw is qua bestemming, schaal, typologie en inplanting in overeenstemming met de vastgelegde ordening. Bij de aanvraag is een groenbuffer voorzien. De bijhorende buitenaanleg en het gebouw worden op een aangepaste wijze ingekleed met streekeigen groen.’
14. Van enige vorm van concrete aftoetsing met de onmiddellijk - op amper 20 meter - nabije woning van verzoekers is in het geheel geen sprake in hoger genoemd advies. Van een vermelding van deze woning is zelfs helemaal geen sprake in het advies.
15. Niet onbelangrijk in dit kader is ook de voorgeschiedenis van de betrokken percelen. Er werd immers in het verleden net een stedenbouwkundige vergunning geweigerd aan een eerdere aanvrager die een betoncentrale wou bouwen. Zowel verweester als de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen motiveerden deze weigeringen door te wijzen op het mobiliteitsaspect (...). Ook de milieuvergunning werd aan deze eerdere aanvrager geweigerd door zowel de Bestendige Deputatie als de bevoegde Vlaamse minister omwille van mobiliteitsredenen (...).
De Deputatie poneerde onder meer in haar beslissing (...):
‘Met de vestiging van een betonfabriek op deze locatie wordt de bestaande stroom van zwaar verkeer door het dorpscentrum van Vichte echter verder opgebouwd. De veruit kortste weg naar de E17 loopt immers over deze dorpskern. In het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Anzegem wordt de optie genomen, in het richtinggevend gedeelte, om binnen de centrumgebieden te streven naar bedrijvigheid die integreerbaar is in de woonomgeving, waarbij bijzondere aandacht gaat naar leefbare mobiliteit’.
In haar recente beslissing van 11 januari 2008 bevestig(t) de Vlaamse minister de weigeringsbeslissing van de Deputatie en wordt het beroep in naam van de nv Ann - Sophie onontvankelijk verklaard (...). De voornaamste redenen voor het weigeren waren eveneens de ernstige verkeershinder in combinatie met de aard van de onmiddell(1)ijke omgeving. Bovendien maakt de Vlaamse minister

- terecht de opmerking dat de site waarop de aanvraag betrekking had, direct aansluit op de dorpskern van Vichte en dat er in de onmiddellijke nabije omgeving heel wat woningen zijn gelegen.
16. Groot is dan ook de verbazing van verzoekers indien de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar net wijst op ‘de schaal en de aard van de verkeersbewegingen die de aanvraag met zich meebrengt’ om een gunstig advies af te leveren. Zulks is bijzonder tegenstrijdig met eerdere afwegingen door zowel het college van burgemeester en schepenen van Anzegem, de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen en de bevoegde Vlaamse minister. Terzake is de materiële motiveringsplicht zonder meer geschonden. Het louter voorzien in een buffering is in elk geval flagrant onvoldoende nu dit maar weinig relevant is t.a.v. het op- en afrijdende zwaar verkeer (met allerlei vormen van hinder die het louter visuele overstijgen).
17. Ook het rechtzekerheidsbeginsel is manifest geschonden nu verzoekers gelet op de hierboven genoemde weigeringsbeslissingen van een sterk verkeersgenererende activiteit erop mochten vertrouwen dat een gelijkaardige activiteit, die ook gericht is op zwaar verkeer, nimmer kon worden vergund in de onmiddellijke omgeving van hun huis.
18. Maar er is meer. Door net te wijzen op het verkeersgenererende effect van de grootschalige brandstoffenhandel en in alle talen te zwijgen over de op 20 m. nabijgelegen woning van verzo(e)kers (...) staat vast dat verweester ook het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden. Het is immers kennelijk onredelijk om de schaal en de aard van de te verwachten verkeersbewegingen als een pluspunt te beschouwen en de aanwezige vergunde woning van verzoekers, die dateert van vóór de gewestplannen, a.h.w. als een anomalie in de omgeving te beschouwen door deze zonder meer te negeren in de vergunningsprocedure.
19. Het eerste onderdeel is gegrond.
Tweede onderdeel
20. Verzoekers benadrukken ten slotte nog dat er in het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar enkel sprake is van het feit dat het bedrijf levert met 7 vrachtwagens stookolie en dat het voorziet ‘in [een] grootschalige brandstoffenhandel evenals het uitbaten van een tankstation, een werkplaats voor de vrachtwagens en het opslaan van grote hoeveelheden brandstoffen.’ Van enige motivering met betrekking tot de voorziene loods, burelen en het appartement, zoals vervat in de stedenbouwkundige aanvraag, is er geen sprake.
21. Hierdoor kan ook het advies - evenals de bestreden beslissing - onmogelijk een afdoende motivering uitmaken ten aanzien van de aanwezigheid van de woning van verzoekers.
22. Het tweede onderdeel is gegrond”.

Beoordeling

Eerste onderdeel

15. Aangezien, zoals blijkt uit de beoordeling van het eerste middel, de motivering van het bestreden besluit gebeurt door verwijzing naar het advies van

de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, moet, om na te gaan of het bestreden besluit afdoende gemotiveerd is wat de goede ruimtelijke ordening betreft, rekening worden gehouden met de motivering dienaangaande opgenomen in het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De Raad van State vermag zijn beoordeling van de eisen van de goede plaatselijke aanleg niet in de plaats te stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

16. In hun uiteenzetting houden de verzoekende partijen enkel rekening met hetgeen de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar vermeldt in zijn advies onder de titel “Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening”. Aangezien de verwerende partij in het bestreden besluit, zoals gesteld, uitdrukkelijk aangeeft het eensluidend advies van de “gemachtigde ambtenaar” (lees : gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar) bij te treden, dient rekening te worden gehouden met alle daarin opgenomen overwegingen.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar gaat immers ook in op het bezwaarschrift dat ingediend werd tijdens het openbaar onderzoek. In het bezwaarschrift wordt gesteld dat er zich “in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf (...) tientallen woningen (bevinden)”, en de bezwaarindiener, verwijzend naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de verwerende partij, is van oordeel dat de Oudenaardestraat moet worden ingericht als “echte centrumstraat”, waar milieubelastende industrie en bijkomende hinder door het vrachtverkeer moeten beperkt worden “in functie van de woon- en leefomgeving”. De bezwaarindiener concludeert dat “een handel/opslagplaats in en voor brandstoffen (...) er geenszins thuis(hoort)”.

De bezwaarindiener is aldus van oordeel dat de woonfunctie in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf minstens gevrijwaard moet worden en dat de inrichting van milieubelastende industrie moet worden gemedend.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar evalueert dit bezwaar zoals weergegeven onder punt 3.5.

Uit de wijze waarop de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar het bezwaar weerlegt, blijkt dat hij, gelet op de bestemmingsvoorschriften die gelden voor een gebied bestemd voor

milieubelastende industrie, van oordeel is dat hij, net omwille van die bestemming, geen rekening moet houden met de woonfunctie in de omgeving.

De verzoekende partijen gaan in de uitwerking van dit middelonderdeel voorbij aan deze beoordeling van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, wat nochtans een verklaring vormt waarom de “ nabije woning van verzoekers ” niet vermeld wordt in zijn advies.

Aangezien in het middelonderdeel niet concreet wordt ingegaan op het hierboven weergegeven standpunt van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ten aanzien van de woonfunctie in de omgeving, is het middel, in de gegeven omstandigheden, op dit punt onvoldoende ontwikkeld om tot de nietigverklaring van het bestreden besluit te kunnen leiden. De voor het eerst in de laatste memorie van de verzoekende partijen geuite kritiek dienaangaande is laattijdig en derhalve niet ontvankelijk.

17. Voor zover de verzoekende partijen in het eerste onderdeel wijzen op “ de voorgeschiedenis van de betrokken percelen ”, waarbij zij in het bijzonder ingaan op een weigering van een eerdere aanvraag voor het bouwen van een betoncentrale, en in het verlenen van de thans bestreden vergunning een schending van het rechtszekerheidsbeginsel ontwaren, is die verwijzing niet dienstig.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de burger moet kunnen uitmaken welke gevolgen een bepaalde handeling naar redelijkheid zal hebben en dat de overheid niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken van de beleidslijnen die zij bij de toepassing van de reglementering aanhoudt.

Opdat het bestreden besluit strijdig zou zijn met dit beginsel, moet onder meer voldoende concreet worden aangetoond wat in het betrokken gebied de bestaande beleidslijn inzake vergunningen was en in welke mate daarvan wordt afgeweken in het bestreden besluit.

De verzoekende partijen falen in deze bewijslast, nu zij niet op grond van een concrete argumentatie aantonen dat de aanvraag voor de bouw van een betoncentrale vergelijkbaar is met de vergunningsaanvraag die tot het bestreden besluit heeft geleid, in het bijzonder voor wat bijvoorbeeld de te verwachten “ verkeersbewegingen ” betreft. Dit laatste vormt nochtans een belangrijk element in de argumentatie die de verzoekende partijen opbouwen.

Het eerste onderdeel van het tweede middel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

18. Het tweede onderdeel van het tweede middel steunt op de grief dat er “van enige motivering met betrekking tot de voorziene loods, burelen en het appartement, zoals vervat in de stedenbouwkundige aanvraag”, in het bestreden besluit geen sprake is.

19. Het bestreden besluit vermeldt dat het een aanvraag betreft “tot het bouwen van een pompstation, loods, burelen en appartement”.

In de beschrijvende nota vermeldt de aanvrager het volgende : “De functie van het gebouw (loods, burelen, appartement en pompstation) past in de ruimtelijke context”. Zodoende geeft de aanvrager aan dat de loods, de burelen, het appartement en het pompstation deel uitmaken van één gebouw. De bij de aanvraag gevoegde plannen bevestigen dat het om één gebouw gaat, waaraan een luifel is bevestigd.

Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, waar de verwerende partij zich, zoals reeds vermeld, uitdrukkelijk bij aansluit, vermeldt het volgende :

“Het ontworpen bedrijfsgebouw is qua bestemming, schaal, typologie en inplanting in overeenstemming met de vastgelegde ordening”.

Uit het bovenstaande blijkt dat het bestreden besluit een beoordeling inhoudt met betrekking tot het (bedrijfs)gebouw, waarin een pompstation, een loods, burelen en een appartement geïntegreerd zijn.

De grief van de verzoekende partijen mist aldus feitelijke grondslag.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, ieder voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven oktober 2010, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Roger Stevens